

ת"פ 8189/04/20 - מדינת ישראל נגד י' כ'

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 8189-04-20 מדינת ישראל נ' כ'

כבוד השופט מריה פיקוס בוגדאנוב	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
	המאשימה
	נגד
י' כ'	הנאשם

גזר דין

בתאריך 24.4.22 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם יבקש לחזור בו מהכפירה, יגש כתב אישום מתוקן (במ/1) והנאשם יודה ויורשע בעובדות כתב האישום המתוקן. באשר לעונש המדינה הצהירה כי היא תעתור לעונש שירוצה בעבודות שירות והנאשם לא הוגבל בטענותיו.

בעקבות ההסדר, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשע בעבירת תקיפה סתם - בן זוג בניגוד לסעיף 379 + סעיף 382 (ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ועבירה של אימים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין.

לבקשת המאשימה, הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

בשתי חוות דעת של הממונה על עבודות השירות מיום 22.5.22 ומיום 6.7.22 הנאשם לא נמצא מתאים לעבודות שירות, אך בהתאם לחוות דעת עדכנית של הממונה על עבודות השירות מתאריך 25.12.22, הנאשם נמצא מתאים לבצע עבודות שירות במגבלות - ללא מאמץ פיזי וללא הרמת משאות כבדים.

על כן, הומלץ להציבו בעמותת זקני הכרמל, ברח' אבא חושי 1, עוספיה, במשך חמישה ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין, וזאת החל מתאריך 18.1.2023.

עובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם:

במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והגברת ל' כ' (להלן: "**המתלוננת**") נשואים ולהם שלושה ילדים קטינים המתגוררים עימם בדירה ב----- (להלן: "**הדירה**").

ביום 3.4.20 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, במהלך ויכוח בין הנאשם למתלוננת, הנאשם שפך בכוונה מיץ, סוכר ונס קפה על הרצפה בדירה, קרע פרחים ושפך מים וזרק את בגדיה של המתלוננת מהארון.

ביום 4.4.20 בשעת בוקר שאינה ידועה למאשימה במדויק, ובהמשך לוויכוח של היום הקודם, שפך הנאשם במכוון מיץ וקפה על הרצפה והחל לדחוף את המתלוננת ותקף אותה בכך שהכה בידיה באמצעות מקל מגב. כתוצאה מהתקיפה נחבלה המתלוננת ונגרמו לה סימנים בשתי זרועותיה.

בנסיבות אלה, איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה בכך שאמר לה שאם תלך למשטרה הוא "יגמור עליה".

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה רישום פלילי של הנאשם (ת/2).

ב"כ הנאשם הגיש מסמך מרשיות הרווחה ומסמכים רפואיים בעניינו של הנאשם (נ/1, נ/2, בהתאמה).

טיעוני המאשימה:

המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (ת/1) ובעל פה, כי הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם הם הגנה על כבודה של המתלוננת, שלמות גופה ובריאותה, הגנה על שלווה הנפש של האדם ועל אוטונומיית הפרט לקבל את החלטותיו מבלי שיופנה נגדו מלל מאיים.

לטענת המאשימה לאור נסיבות המקרה בו הנאשם הכה את המתלוננת, בת זוגו, באמצעות מקל מגב ואיים עליה כי "יגמור עליה" - מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה.

המאשימה הוסיפה וטענה כי הנאשם הוא המבצע היחידי של העבירה, וחומרה יתירה יש לראות בכך שניצל את כוחו ומעמדו כבן זוגה של המתלוננת.

עוד הדגישה המאשימה כי לנאשם עבר פלילי בעבירה דומה משנת 2016.

המאשימה לא נקטה במתחם עונש הולם, נוכח הודעתה כי תעתור לעונש בדרך של עבודות שירות בכפוף לחוות דעת הממונה. לאחר שהתקבלה חוות הדעת מהממונה ביקשה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם 8 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי והתחייבות.

טיעוני ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום מתוקן וחסך את עדות המתלוננת וחוקרי הילדים.

עוד נטען כי מדובר על תקיפה סתם ברף התחתון כאשר מדובר באירוע נקודתי שלא חזר על עצמו.

ב"כ הנאשם ציין כי מאז האירוע בני הזוג התגרשו, כאשר המתלוננת הביעה את רצונה כי הנאשם לא יישלח למאסר בין כותלי הכלא.

עוד נטען כי הנאשם מגדל את בנו הבכור מנישואיו עם המתלוננת והוא מתגורר בביתו (נ/1).

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב במצבו הבריאותי של הנאשם הן מבחינה נפשית והן מבחינה רפואית (נ/2).

ב"כ הנאשם טען כי לא ניתן להקיש מהפסיקה אליה הפנתה המאשימה מאחר ובחלקה דובר על תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בשונה מעניינו.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה בעבירות דומות בהם נקבעו מתחמים אשר מתחילים ממאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר בפועל (נ/3, נ/4). יצוין כי בעפ"ג 37556-11-12 בית המשפט השלום לא קבע מתחם העונש ההולם, ועל כן יש קושי ללמוד ממנו לגבי מדיניות הענישה הנוהגת.

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועתר להטיל על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם.

דברי הנאשם:

הנאשם הביע חרטה ונטל אחריות על מעשיו. הנאשם ציין כי מאז האירוע מצבו הבריאותי הידרדר והוא מנסה לשקם את חייו, כך שהחל עבודה חדשה, הוא נמצא בזוגיות חדשה ומגדל את בנו הבכור בביתו.

דין והכרעה:

הנאשם הודה והורשע בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, אותן יש לראות כאירוע אחד מאחר ובוצעו כלפי אותה מתלוננת ובסמיכות זמנים וזאת בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)).

על כן, אקבע מתחם עונש הולם אחד.

מתחם העונש ההולם:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם, בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה. לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירה של תקיפה בת זוג הם זכותו של אדם לשלמות גופו, לבריאותו ובטחונו האישי וכבודו. הערכים המוגנים שנפגעו מעבירת האיומים הינם הגנה על שלווה נפשו של המאויים, חופש הפעולה והבחירה שלו.

בחינת נסיבות ביצוע העבירות:

הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות: העבירות בוצעו על רקע ויכוח של מה בכך שהתפתח בין בני זוג, והנאשם הוא המבצע היחיד של העבירות, הגם שלא קדם לביצוע העבירות תכנון מוקדם.

הנזק שנגרם מביצוע העבירות: הנאשם דחף את המתלוננת, והכה בידה באמצעות מקל מגב וגרם לה לסימנים בזרועותיה. מעבר לכך ניתן לשער את הפחד של המתלוננת בעת האירוע כאשר הנאשם איים עליה בפגיעה בגופה על מנת להפחידה. כך גם לא ניתן להתעלם מהעובדה כי יכול היה להיגרם נזק ממשי למתלוננת כתוצאה משימוש במקל.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: נוכח נסיבות ביצוע העבירות שבוצעו כלפי אשת הנאשם, כאשר התקיפה בוצעה תוך שימוש במקל מגב, ולאור הנזק שנגרם ועלול היה להיגרם, הגם שלא קדם תכנון לביצוע העבירות, הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

רע"פ 3077/16 פלוני נ' **מדינת ישראל** (2.5.2016) - נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה כנגד העונש אשר הוטל על המבקש בגין הרשעתו באירוע יחיד של תקיפת בת זוג. המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. **בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר.** נשקלו נסיבות לקולה, הנתק שבין הנאשם למתלוננת והעדר הרשעות קודמות, ולחומרה היעדר הבעת חרטה מצד המבקש. נגזר על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

ברע"פ 303/16 **טלקר נ' מדינת ישראל** (13.1.16) המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה הנאשם בעודה מוטלת על הרצפה. **בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין שנת מאסר בפועל וגזר על הנאשם חמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.** ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא בצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 1616-12-20 **פיקדו נ' מדינת ישראל** (15.2.2021) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים ותקיפה סתם - בן זוג בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך ובעט בה. שכנה שהבחינה במתרחש צעקה למערער לחדול ממעשיו וזה איים עליה בתגובה. בהמשך זרק המערער טלפון על המתלוננת, תפס בידה ומשך אותה. **בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר אשר אפשר לרצותם על דרך של עבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר** לצד רכיבי ענישה נוספים. המערער נידון ל-6 חודשי מאסר בפועל וסה"כ מאסר בן 14 חודשים הכוללים הפעלת מאסרים מותנים (5 חודשים ו-3 חודשים). ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, המאסרים המותנים הופעלו בחופף והמערער נידון לעונש מאסר בן 11 חודשים.

בעפ"ג (מחוזי ירושלים) 57596-05-15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.8.2015) - המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בתקיפת בת זוג ואיומים. שירות המבחן המליץ על הטלת

צו של"צ, אך נמנע מהמלצה טיפולית. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות ועד מאסר של שנה. על הנאשם הושתו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. הנאשם ערער על חומרת העונש ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור באופן חלקי, **קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ועד למספר חודשי מאסר בפועל**. בהתחשב בהודאתו של המערער ובמכלול נסיבותיו האישיות קוצרה תקופת המאסר בעבודות שירות והועמדה על 45 ימים. כן קוצרה תקופת המאסר המותנה.

· בת"פ (ק"ג) 70496-06-20 **מדינת ישראל נ' מאיר שטרית** (10.7.22) הורשע הנאשם בעבירת תקיפה סתם - בן זוג ובשלוש עבירות של איומים. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל**. על הנאשם הושתו חודשיים מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת.פ. 52600-0819 (נת') **מדינת ישראל נ' פלוני** (22.6.21) הורשע הנאשם על סמך הודאתו, בעבירה של תקיפת סתם ואיומים. לפי העובדות בהן הורשע הנאשם, הוא ניגש לאשתו שישבה על הכיסא, תפס אותה בצווארה ובכתפיה ודחף אותה לאחור. כמו כן איים עליה הנאשם שיקנה חומצה וישפוך לה על הפנים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל- 8 חודשי מאסר בפועל, ונוכח המלצה חיובית של שירות המבחן והעדר עבר פלילי גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי, צו מבחן, פיצוי והתחייבות כספית.

לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין **מספר חודשי מאסר בפועל, אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, ל- 10 חודשי מאסר בפועל**.

בנסיבות המקרה שבפנינו לא מצאתי לחרוג מהמתחם שקבעתי לקולא או לחומרה ואקבע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את הודאתו של הנאשם, נטילת אחריות על מעשיו והבעת החרטה. כך גם שקלתי את העובדה כי ההודאה חסכה את עדות המתלוננת כמו גם זמן שיפוטי יקר.

עוד שקלתי את הפגיעה של העונש בנאשם ובבני משפחתו, ואת מצבו הבריאותי המורכב של הנאשם כפי שעולה ממסמך הרפואי (נ/2).

לחומרה שקלתי את העובדה כי לנאשם הרשעה קודמת משנת 2016 בגין עבירות אלימות ואיומים כלפי אותה מתלוננת, בגינה הושת על הנאשם מאסר על תנאי וצו מבחן. דומה, כי ענישה המקלה שהוטלה על הנאשם בתקו הקודם, לא הרתיעה אותו מלשוב ולבצע עבירות דומות כלפי בת זוגתו.

לאור האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בעבודות שירות בעמותת זקני הכרמל, ברח' אבא חושי 1, עספיה במשך חמישה ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין, החל מתאריך 18.1.2023 וזאת

במגבלות הרפואיות לפי חוות דעת המונה.

מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה וכי במידה ולא יבצע את עבודות השירות בהתאם לדרישות הממונה יופסקו עבודות השירות, והנאשם ירצה את יתרת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים ל- 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות או איומים כלפי בת זוג, ויורשע בגינה.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות בסך ₪ 2,000 להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע בתיק זה, וזאת למשך שלוש שנים מהיום.

ביהמ"ש הסביר לנאשם את משמעות ההתחייבות והזהירו כי אם יפר אותה יחויב בתשלום ההתחייבות, לרבות תקופת המאסר כפי שייקבע על ידי ביהמ"ש.

הנאשם:

אני הבנתי את ההסבר של ביהמ"ש לגבי ההתחייבות ואני מתחייב בסכום של ₪ 2,000 להימנע מביצוע העבירות בהן הורשעתי בתיק זה למשך שלוש שנים.

המזכירות תעביר את העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו טבת תשפ"ג, 08 ינואר 2023, במעמד הצדדים.